

Una altra vegada escoles en pau

Després de la convulsa legislatura passada, el món educatiu illenc torna a la normalitat, tot i que es mantinguin certes reserves de caràcter sindical i polític.

El passat 11 de setembre 164.000 alumnes matriculats a tots els nivells no universitaris de les Illes començaren el nou curs escolar. El Govern valorà que tot anà amb “la normalitat” que els últims anys havia mancat. La pau ha tornat a les aules balears després dels temps d’anormal tensió viscuts sota l’executiu de José Ramón Bauzá. “Volem reparar el dolor generat [per l’anterior president] en el sector educatiu”, assegurava la presidenta Francina Armengol en una visita protocol·lària a una escola d’infantil.

El sector educatiu illenc es recupera a poc a poc dels efectes del conflicte que provocà el president que incendià les aules i posà en estat de rebel·lió la immensa majoria dels docents. “Hem aturat la folia de Bauzá, però ara queden molts de problemes per resoldre a l’escola pública”, explica Jaume Mateu, president de l’Obra Cultural Balear (OCB), l’entitat cultural i catalanista que es va posar en peu de guerra ja a la primavera de 2012 per protestar pels atacs contra el català –a tots els àmbits i especialment a l’ensenyament– que anunciava el Govern conservador. “Hem iniciat el curs amb normalitat a les aules; no obstant això, continua havent-hi reivindicacions que no s’han atès encara”, assegura en el mateix sentit Maria Antònia Font, dirigent del nacionalista Sindicat de Treballadors de l’Ensenyament de les Illes (STEI), el majoritari a l’educació balear.

Del conflicte a ara

Just començat l’any 2012, el Govern de Bauzá anuncià una dura ofensiva contra el català: la futura reforma de la llei de funció pública per degradar la llengua pròpia de requisit a mèrit per accedir a fer feina a l’administració, la conversió de la llengua castellana com a vehicular a l’ensenyament igual que el català, la introducció

→ havien recorregut el 2013 contra el TIL davant del Tribunal Superior de Justícia de Balears i el setembre de 2014 la sentència sobre el recurs de l'STEI donà la raó al sindicat i deixà paralytitzat el decret. Com recorda ara Maria Antònia Font, “fou una gran victòria perquè deixàrem el TIL sense possibilitats de ser aplicat”.

Les eleccions de maig passat permeteren una nova majoria política. El Govern, format per PSOE i Més, amb suport parlamentari de Podem, decidí a la primera reunió derogar el decret lingüístic i iniciar el procés per fer el mateix amb la llei de símbols. A la segona reunió començà el tràmit de reforma de la llei de funció pública, perquè així el català torni a ser requisit per entrar a fer feina a l'administració.

Normalitat, negociació i català

“Ha canviat molt la situació, ara es dona entre els docents la tranquil·litat que no hi ha hagut els últims anys, però no ens pareix suficient el que ens proposa la Conselleria per desactivar” la pressió, diu Font. Els sindicats i l'Assemblea de Docents mantenen formalment declarada la vaga indefinida, encara que no la posen en pràctica. Des de la primera reunió amb la Conselleria, al juliol, reclamen que per “posar fi al conflicte” totalment cal que es posin en pràctica mesures concretes com abaixar el nombre d'alumnes per docent, revertir els efectes negatius de les retallades

JORDI PLAY

Els temps de la reivindicació, com es féu amb la campanya de llaços amb la quadribarrada, ha deixat pas a la normalitat a les aules.

destinant molts més doblers a l'educació i d'altres reivindicacions estrictament sindicals. La vaga no té efectes pràctics però, com que és un símbol de la lluita docent contra el Govern Bauzà, a l'executiu actual li resulta incòmode que es mantingui activada i li agradaria que fos formalment desconvocada. L'Assemblea reuní uns dos centenars de docents per parlar-ne, el passat 9 de setembre.

Decidí mantenir la pressió. “Proposa [la Conselleria] el mateix que ja ens proposava” el mes de juliol, valorà Iñaki Rekart, portaveu de l'ens: “Ens diuen que es fan passes, que hi haurà més pressupost però no ens diuen quan, hi ha poca concreció”. Des de l'STEI, Font matisa que “som conscients que tot no es pot fer de cop”, però així i tot troba igualment que la resposta de l'administració “no és suficient: estem a l'espera d'una nova proposta que posarem a votació entre els professors de tots els centres de Balears, i el que decideixin farem”.

Més enllà de qüestions sindicals, és indubtable que la tranquil·litat ha tornat a les aules. “Ara toca impulsar un gran pacte social per l'educació”, diu el president de l'OCB, Jaume Mateu. “Un gran acord que sigui debatut per tothom i a través del qual s'assoleixin els mínims compartits que millorin l'escola pública”, afegeix. La Conselleria s'ho ha pres com a objectiu irrenunciable –vegeu l'entrevista al conseller Martí March– i confia d'assolir-lo durant la legislatura. És una mostra del nou ambient que es viu a l'ensenyament balear. Per ventura seria agosarat dir que hi ha optimisme; però, si més no, la tensió ha desaparegut.

És ver, tanmateix, que encara es nota certa desconfiança política. Els docents catalanistes mantenen reserves amb el nou executiu respecte a l'impuls del català. No es diu en públic, però veuen amb no gaires bons ulls que el conseller d'Educació sigui quota del PSOE. La dirigent del sindicat nacionalista STEI consultada, Font, diu en veu alta el que altres en pensen: exigeix “un model lingüístic per a l'escola que garanteixi que els alumnes aprenguin en català, no basta el que ara ha decidit [la Conselleria], cal recordar que no ha existit des del primer Pacte de Progrés [1999-2003, amb el conseller d'Educació i Cultura Damià Pons i el director general de Política Lingüística Joan Melià, tot dos del PSM] cap avanç en la normalització del català a l'escola, i per tot, i ja és ben hora que es facin més decidides passes endavant”. ●